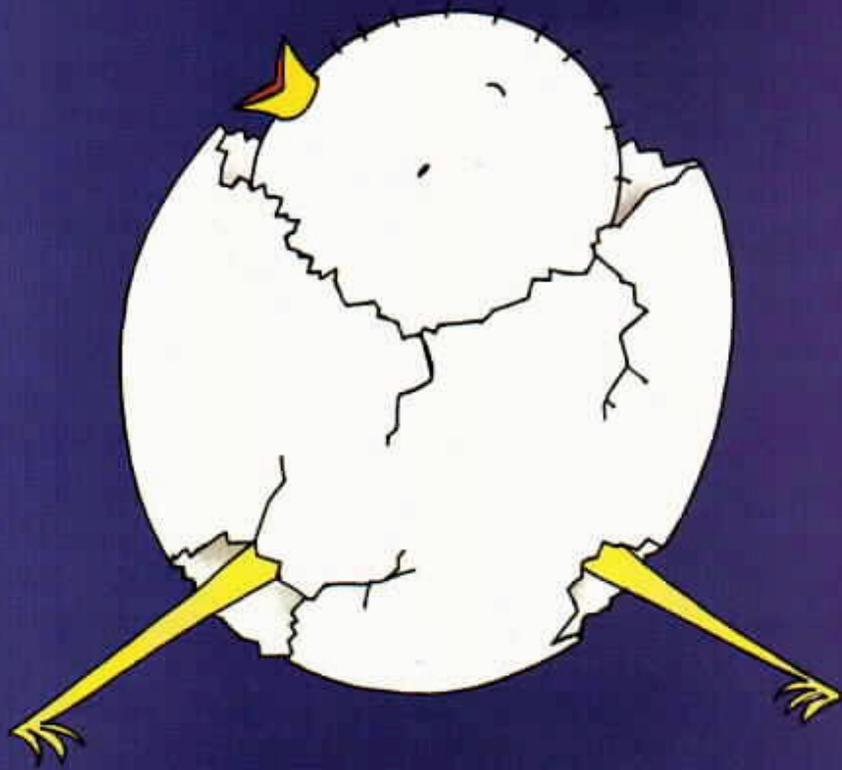

האפרוח הסודר

יאנאקי סוריאריצ'י

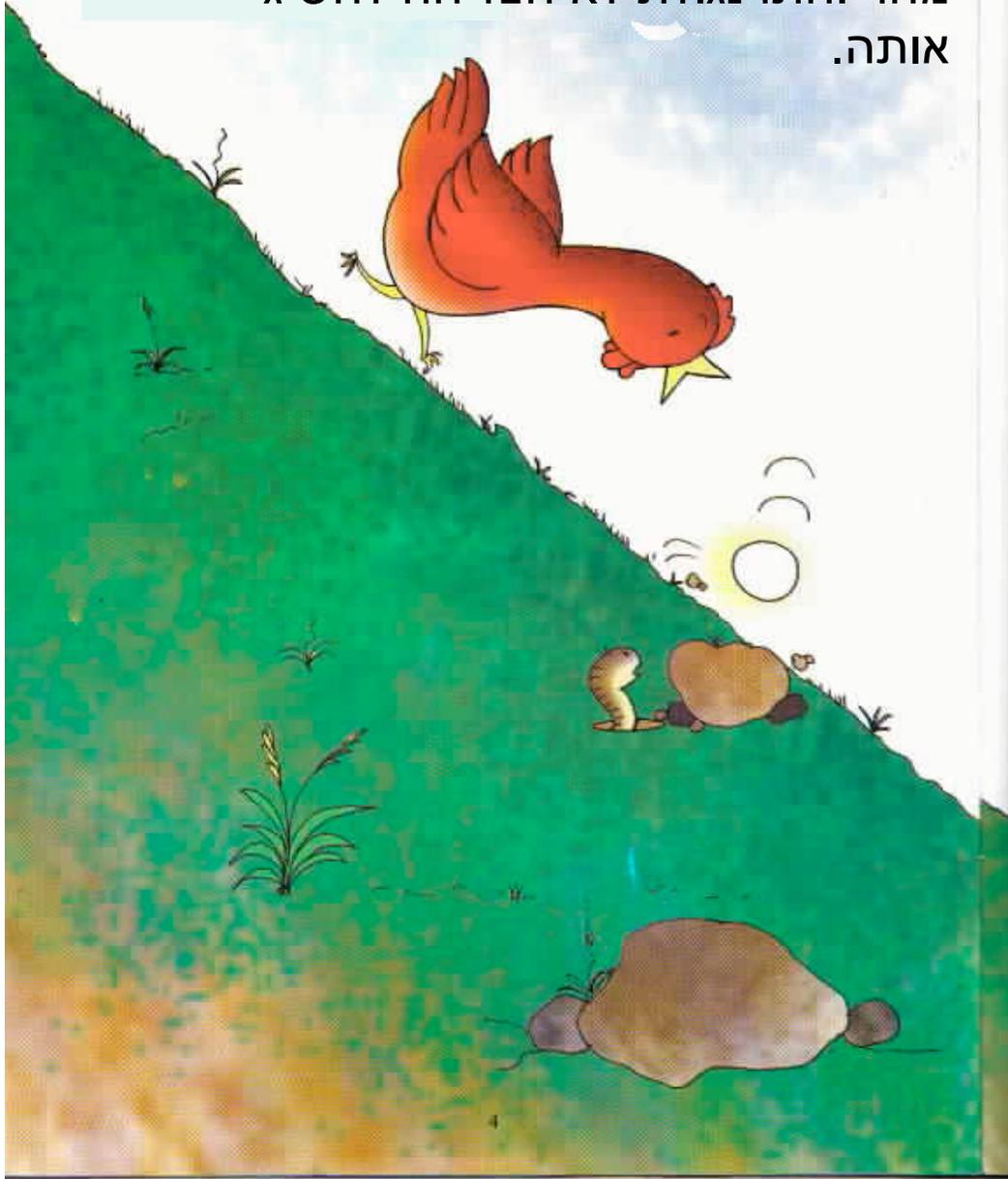
ציירה וכתבה

יאנאקי סוריאראצ'י

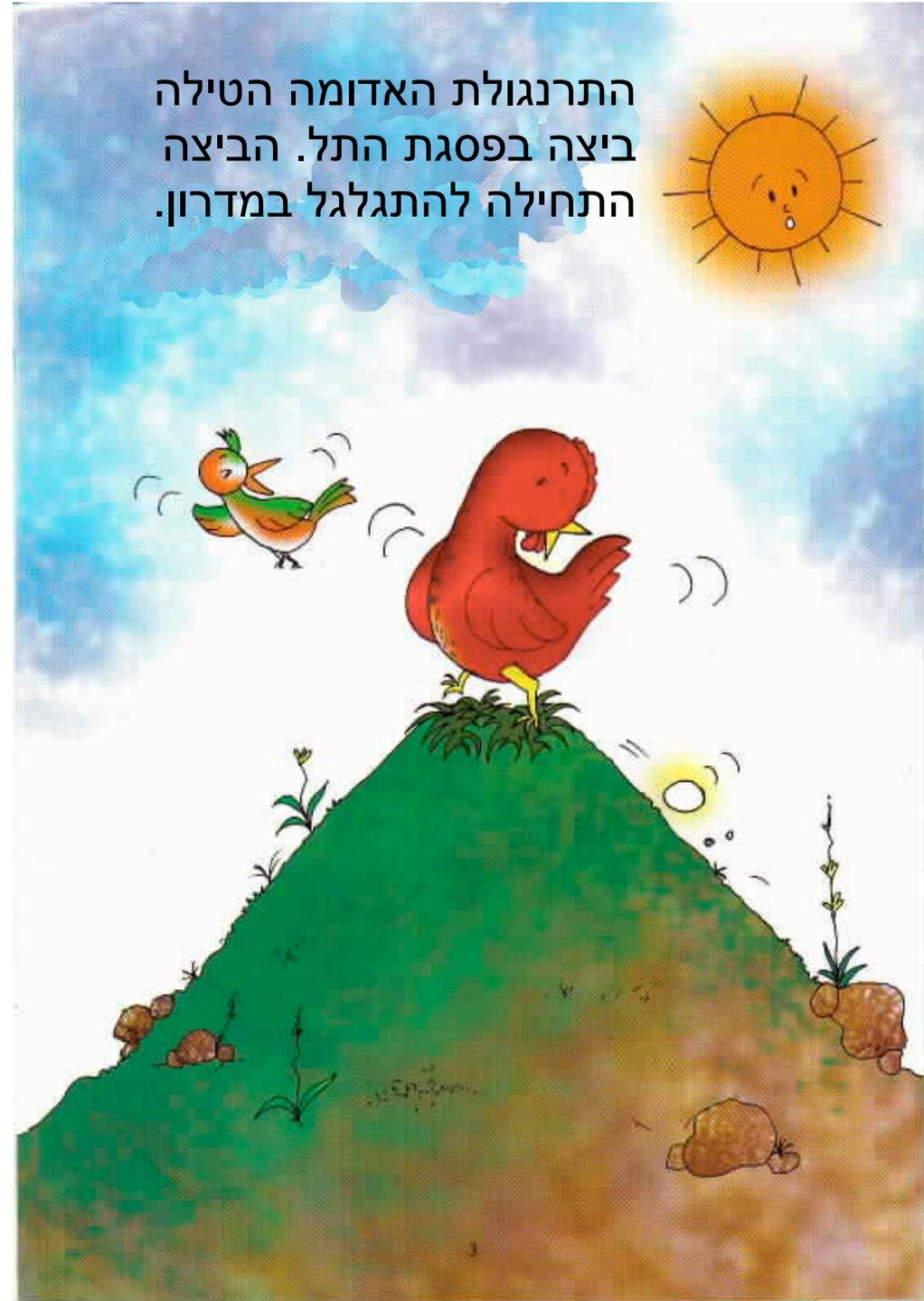
סרי לנקה

התרנגולת האדומה רצה אחרי הביצה
כדי לתפוש אותה, אך הביצה התגלגלה
מהר והתרנגולת לא הצליחה להשיג
אותה.

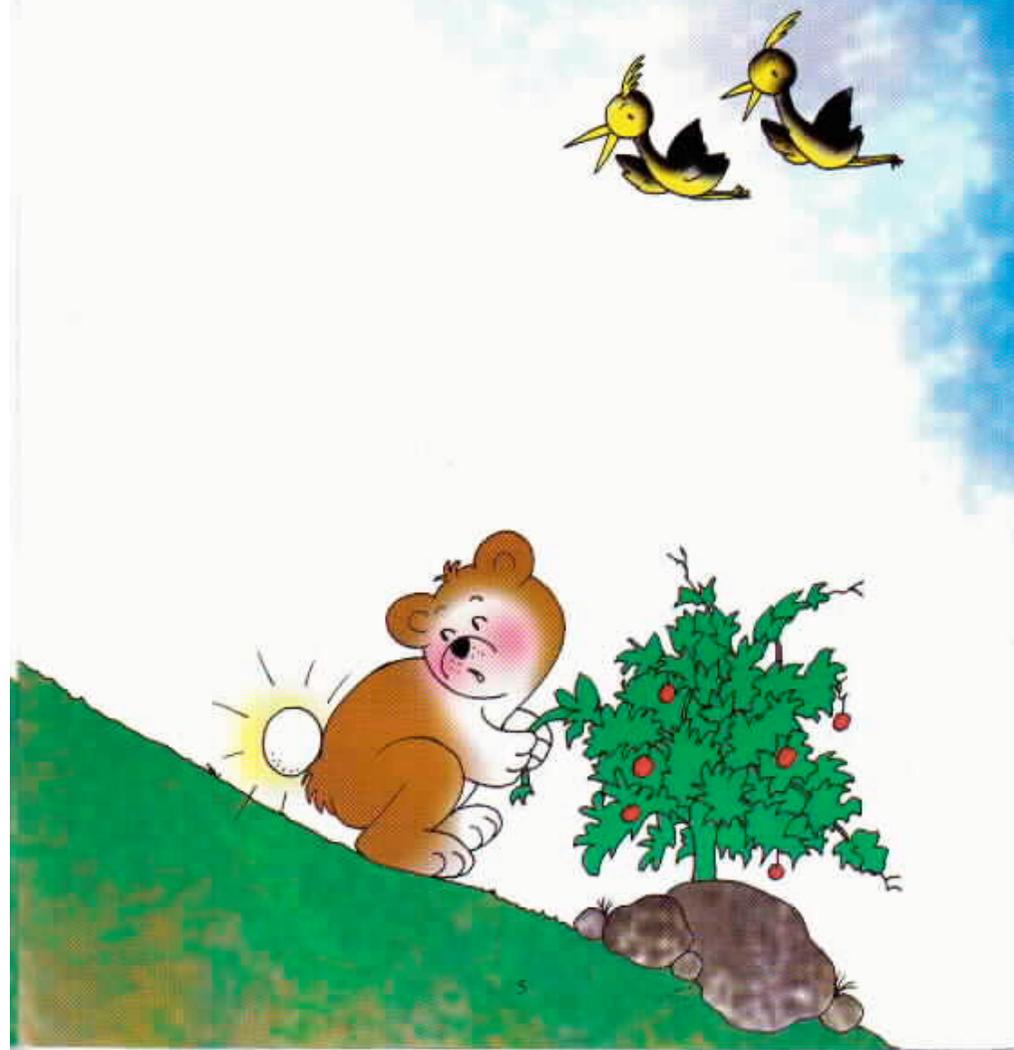
התרנגולת האדומה הטילה
ביצה בפסגת התל. הביצה
התחילה להתגלגל במדרון.

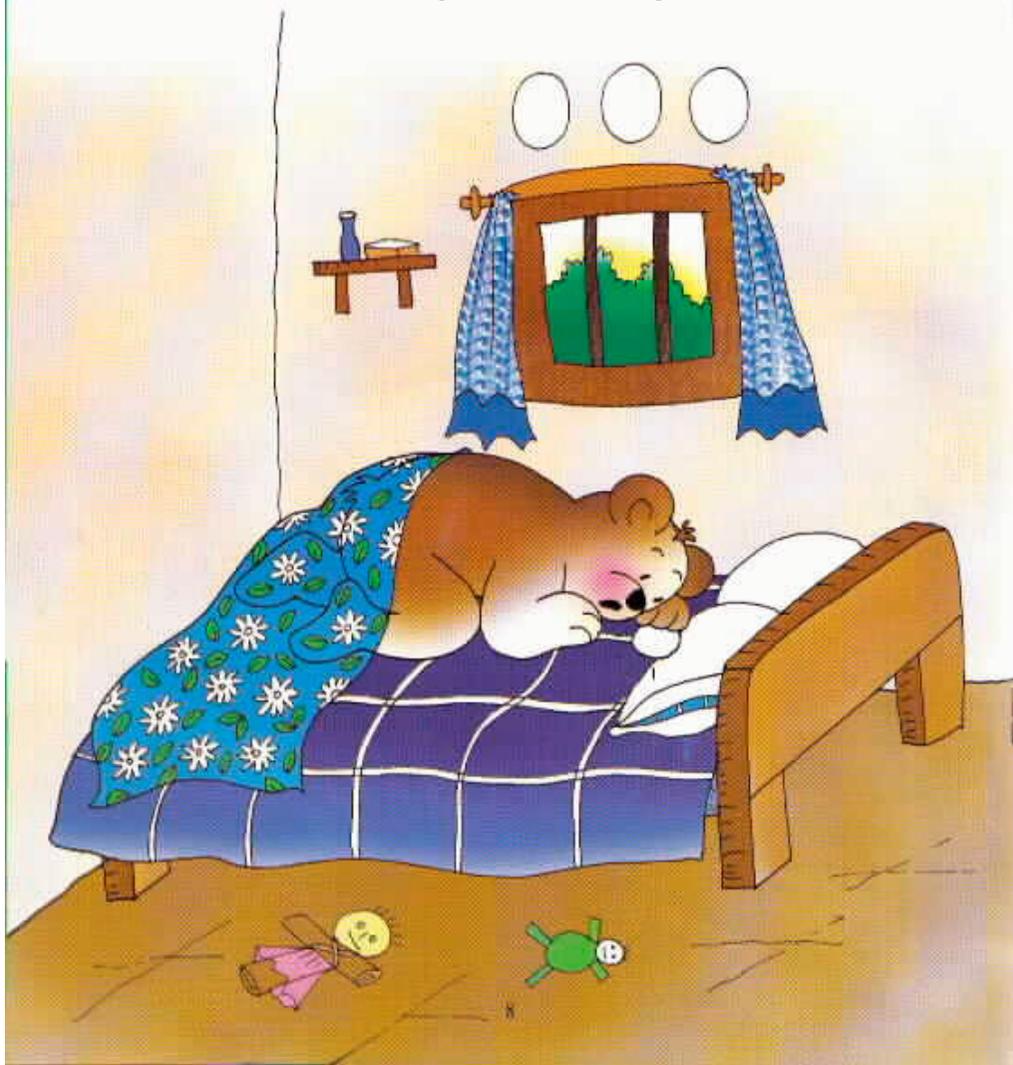
דוני שיחק בביצה כל היום ובלילה לקח אותה למיטה.

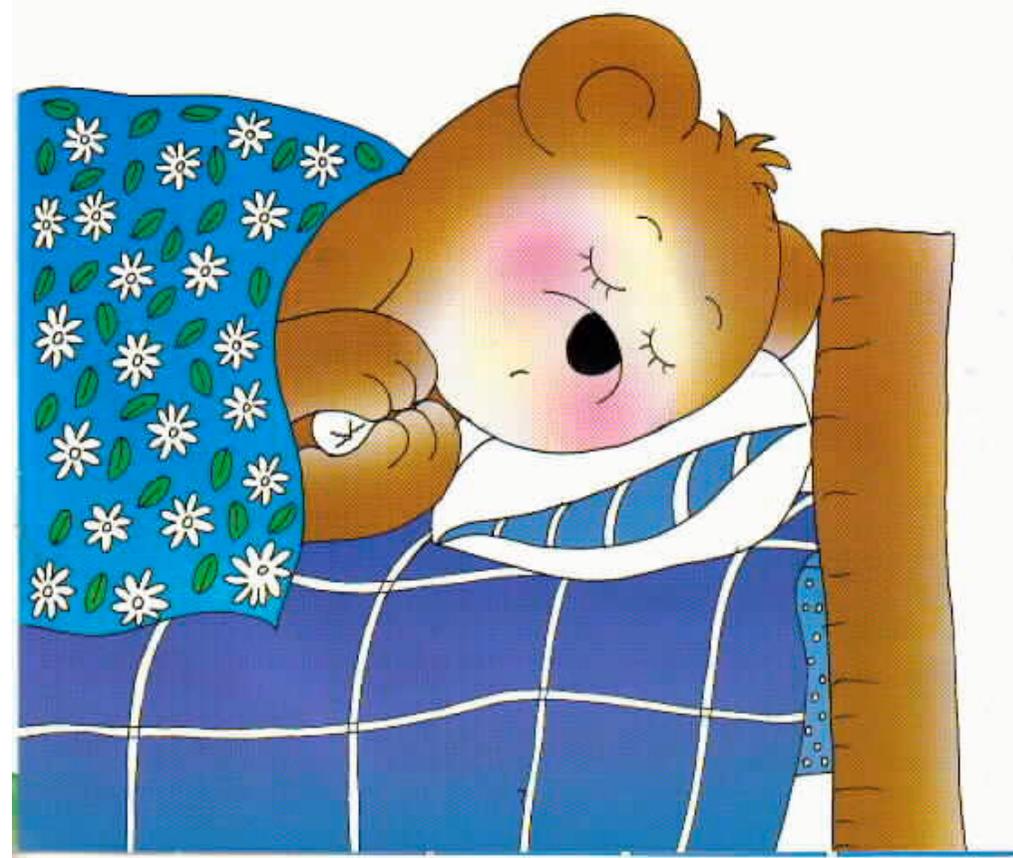
הביצה התגלגלה ונפלה על דוב קטן בשם דוני ששיחק במדרון. "מה זה?" קרא דוני ואסף את הביצה. "איזה כדור יפה. אוכל לשחק בו."

למחרת התעורר דוני לקול דפיקות "בום,
בום, בום" קולות מוזרים נשמעו בתוך הכדור
הלבן. "מה זה? כנראה יש שם מישהו
בפנים."
דוני ניסה להציץ פנימה, אך לא ראה דבר.

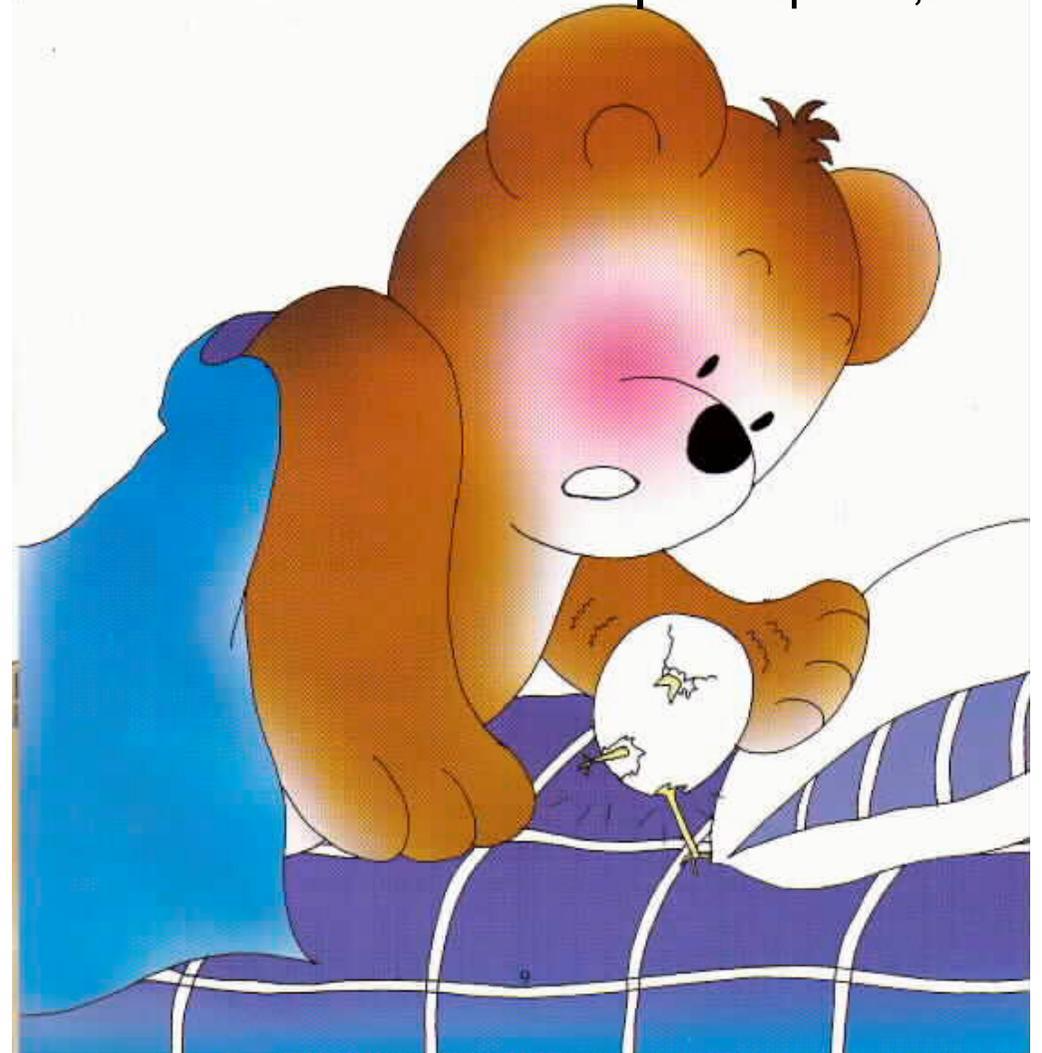
הוא חיבק אותה וישן איתה כך. דוני היה
חמים וכפותיו היו לקן נעים לביצה הקטנה.

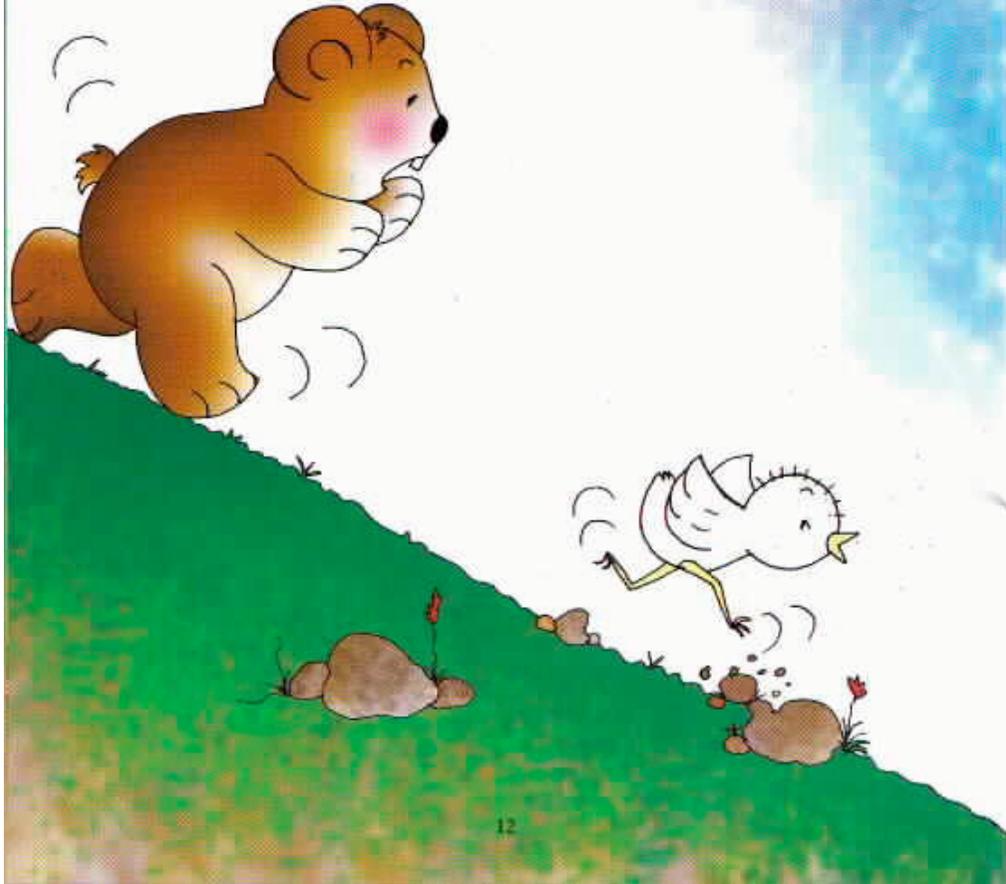
בסוף הכדור הלבן התפרק ואפרוח קטן יצא ממנו.
הוא ניער את ראשו וחתיכות קליפה התפזרו סביב.
הוא נראה כמו כדור צמר גפן עם מקור צהוב.
דוני הקטן, שעוד אף פעם לא ראה ביצים הופתע
מאוד. "מי אתה?" שאל.
"אני אפרוח" ענה האפרוח הקטן.
הוא מצא חן בעיניו של דוני. "כמה יפה אתה" הוא
אמר.
"אני רעב ואני צמא!" קרא האפרוח הקטן והתחיל
לילל.

אבל אחרי זמן נשמע עוד קול "קראק".
דוני התיישב מבוהל במיטתו.
"קראק" הופיע מקור קטן.
"קראק" הופיעה רגל דקיקה.
"קראק" הופיעה גם רגל שניה.
"הו, מה קורה כאן?" חשב דוני.

הוא קפץ חזרה למיטה ושם רק על רגליו הדקות.
 "תזהר, אתה הרי רק אפרוח קטן" אמר דוני. הוא
 אהב מאוד את האפרוח ופחד שמא יפגע. אבל
 האפרוח לא הקשיב. הוא קפץ ורקד וירד מהמיטה.
 "צ'קרי צ'יק, סקיפטי סקיפ" הוא שר ורקד. ופתאום
 רץ אך הדלת, החוצה ובמורד הגבעה.
 "לא! אל תרוץ" קרא דוני "רגליך עוד לא חזקות
 מספיק."
 "אין דבר" קרא האפרוח, והמשיך לרוץ.

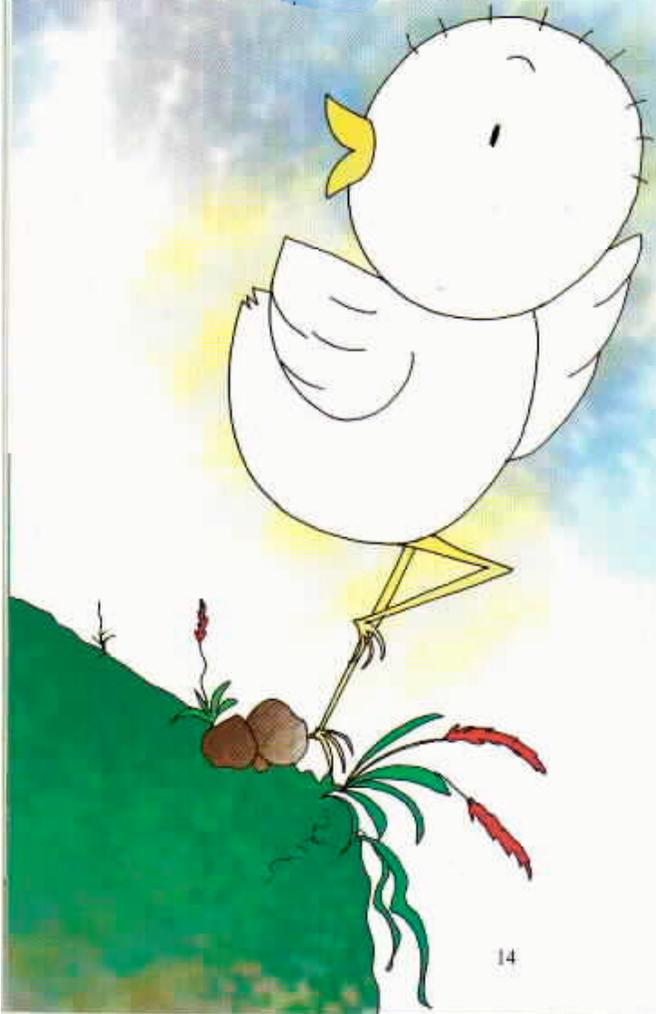
"חכה עד שאמא שלי תבוא" אמר דוני "אבקש
 שתתן לך קצת חלב."

"לא! אני לא אחכה" קרא האפרוח וקפץ על
 השולחן. הוא תפס כריך עם דבש שאמא הכינה
 לדוני, ואכל את כולו. הוא אמנם היה קטן, אבל
 בלע את הכריך מיד.

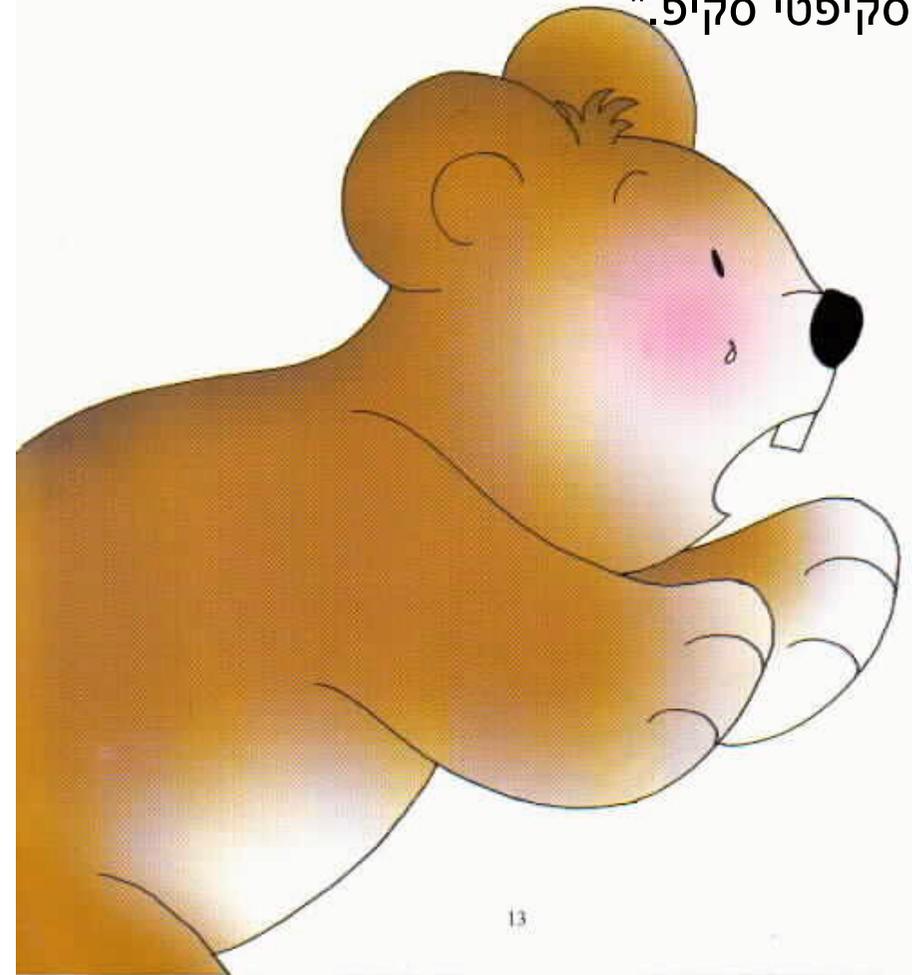
דוני מאוד התפלא מהאפרוח. והאפרוח, שהיה
 כבר שבע, התחיל לקרקר "צ'קרי צ'יק, סקיפטי
 סקיפ."

"אנא, אל תתרחק. מישהו יכול לתפוס אותך"
דוני הקטן רץ אחרי אפרוח וקרא שוב ושוב,
אך האפרוח הקטן רק צחק והמשיך לרוץ.
"תקשיב" קרא דוני "אתה צריך לשמוע בקול
גדולים ממך, כמוני."
האפרוח הקטן רק צחק והמשיך לרוץ עד הצוק.
"צ'קרי צ'יק, סקיפטי סקיפ.""

"אנא, עצור" דוני הקטן רץ אחרי האפרוח "אתה
עלול ליפול" הוא דאג מאוד לאפרוח הקטן.
"לא איכפת לי" צחק האפרוח והמשיך לרוץ.
"אם אתה משחק או מתרוצץ אתה מוכרח
להישמר בפני סכנות, אמרה אמא שלי" קרא דוני.
"לא, אני לא מפחד" צחק האפרוח. הוא המשיך
לקפוץ ולרוץ ולרקוד בלי להביט סביב. "צ'קרי
צ'יק, סקיפטי סקיפ."

"איזה קינוח טעים!!" אמר התנין
וליקק את שפתיו. וי לאפרוח הקטן.
הוא סיים בקיבתו של התנין.
הוא היה צריך להיות זהיר יותר.
נכון?

"עצור! אתה תיפול מהצוק!" קרא שוב דוני. אבל
האפרוח צחק ממנו ורקד על רגל אחת.
וכשהרים את הרגל השניה "אוי.. לאא!" הוא
נפל מהצוק, ישר לפיו של תנין גדול ששכב שם
ונח עם פה פעור, אחרי ארוחת הצהריים שלו.